

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5316/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט ע' גרוסקופף
כבוד השופט א' שטיין

העותרת: רגבים

נגד

המשיבים: 1. שר הבטחון
2. אלוף פיקוד מרכז
3. ראש המינהל האזרחי
4. נעימה מחמוד אזעריר

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרת: עו"ד אבי סגל; עו"ד יעל סינמון

בשם המשיבים 1-3: עו"ד שי כהן; עו"ד רן רוזנברג
בשם המשיבה 4: עו"ד צבי אבני

פסק-דין

השופט ע' גרוסקופף:

עניינה של העתירה שלפנינו בבקשת עמותת רגבים כי נורה למשיבים 1-3 לנמק מדוע לא קוימה החלטתו של בית משפט זה מיום 19.9.2017 במסגרת בג"ץ 1125/17.

רקע עובדתי נדרש, וטענות הצדדים שלפניי:

1. עניינה של העתירה בבינוי בלתי חוקי, בסמוך לכפר סמוע, שבנפת חברון (להלן: "הבינוי"). להלן יפורטו בתמצית עיקרי ההליכים אשר התנהלו עד כה ביחס לבינוי זה.

2. ביום 28.7.2016 נמסר צו הפסקת עבודה למחזיקה בבינוי, היא המשיבה 4. לאחריו, הגישה המשיבה 4 בקשה להיתר בניה, אשר נידונה בפני ועדת המשנה לפיקוח ביום 9.2.2017, ונדחתה על ידה, תוך הוצאת צו סופי להריסה ולהפסקת בניה (להלן: "צו ההריסה"). ערר על ההחלטה שהגישה המשיבה 4 נדחה ביום 5.3.2017 על ידי ועדת המשנה לתכנון ורישוי.

חודש לפני כן, ביום 2.2.2017, עתרה העותרת לבית משפט זה בבקשה למתן צו על תנאי אשר יורה למשיבים 1-3 (להלן: "המשיבים") לנמק מדוע "אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם הוצאה ומימוש של צווי הפסקת עבודה והריסה ביחס למבנה אשר נבנה [...] ללא היתרים ובניגוד לדין", ואשר "עתיד לשמש כבית ספר אזורי" (בג"ץ 1125/17). כמו כן, ביום 20.3.2017 עתרה המשיבה 4 לבית משפט זה, בבקשה כי יינתנו צווים על תנאי אשר יורו למשיבים, בין היתר, להעניק לבינוי היתר בניה ולהימנע ממימוש צו ההריסה שניתן בעניינו (בג"ץ 2529/17). בעקבות זאת, ניתן באותו היום צו ארעי המורה למשיבים להימנע מביצוע צו ההריסה שהוצא ביחס לבינוי.

3. ביום 15.5.2017 הורה בית משפט זה על איחוד שתי העתירות (בג"ץ 1125/17 ובג"ץ 2529/17). ביום 19.9.2017 התקיים דיון בעתירות, בסיומו ניתנה ההחלטה הבאה (להלן: "ההחלטה"):

1. לאחר עיון במכלול החומר בשתי העתירות ושמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים הצענו כי שתי העתירות תימחקנה לנוכח הצהרת בא-כוח המשיבים בשני העתירות כי צוי ההריסה שהוצאו כאן ימשיכו לעמוד בתקפם ויבוצעו בסדר קדימות גבוה, בין השאר, בשם לב להתנהלות העותרים בבג"ץ 2529/17.

2. באי-כוח העותרים נתנו את הסכמתם להצעת בית המשפט הנ"ל ולפיכך העתירות נמחקות בהתחשב בהצהרת באי-כוח המשיבים בעתירות הנ"ל, תוך שמירת זכויות וטענות לעתיד של כל הצדדים.

4. במסגרת העתירה שלפנינו, מבקשת העותרת כי נורה "למשיבים 1-3 לנמק מדוע לא קוימה החלטתו של בית המשפט הנכבד במסגרת בג"ץ 1125/17 [...] לפיה התחייבו המשיבים 1-3 לממש את צווי ההריסה [...] בסדר קדימות גבוה לאכיפה". כן מבקשת העותרת כי נקצוב למשיבים 1-3 מועד לקיום התחייבותם ולמימוש צווי ההריסה. לטענת העותרת, במחדלם לממש את צווי ההריסה פועלים המשיבים 1-3 בניגוד לדין, תוך חריגה ניכרת מכל אמת מידה מקובלת של התנהגות ציבורית ומנהל תקין, ותוך ביזוי החלטת בית המשפט.

5. המשיבים טוענים כי לא בוצעה על ידם כל הפרה של ההחלטה, וכי הם פועלים בהתאם לסמכותם ובגדרו של שיקול הדעת הרחב המסור להם בקביעת סדרי עדיפויות בהליכי אכיפה. זאת, בשים לב גם לשינוי הנסיבות שהתרחש לשיטתם בינתיים - "העובדה כי בנקודת הזמן הנוכחית, במסגרת הוצאה לפועל של צווים תכנוניים, נדרשת בחינתם גם בשים לב לחוק להסדרת ההתיישבות ביהודה ושומרון, התשע"ז-2017; ולכך שלהוראות חוק ההסדרה עשויות להיות השלכות ביחס לאפשרות לבצע פעולות אכיפה כלפי בינוי שנעשה לפני מועד פרסום החוק, על גבי מקרקעין שאינם בתחום אדמות מדינה מוכרזות, כמו בענייננו". על רקע זה, ובשים לב לסדרי העדיפויות, טרם נפלה בעניין שלפנינו "הכרעה קונקרטית".

המשיבה 4 מתנגדת אף היא למבוקש בעתירה. היא טוענת, בין היתר, כי סדר קדימות גבוה לאכיפה הוא עניין יחסי, ועל כן אין לקבוע כי המשיבים לא קיימו את התחייבותם על פי ההחלטה. עוד נטען על ידה, כי אין לקצוב זמן לביצוע ההריסה, שכן מדובר בהתערבות בסדרי העדיפות של המשיבים.

דיון והכרעה

6. דינה של העתירה להידחות על הסף, בהיותה עתירה מוקדמת אשר הוגשה טרם זמנה. זאת, בשים לב לעובדה כי משך הזמן שחלף מאז ניתנה ההחלטה בבג"ץ 1125/17 (ביום 19.9.2017), ועד להגשת העתירה שלפניי (ביום 11.7.2018) הוא כעשרה חודשים בלבד; ובשים לב לאמור בתגובת המשיבים, לפיו המקרה הנוכחי טרם הגיע לבחינה בהיותו כפוף לסדרי עדיפויות של המדינה. בשלב זה, העובדה כי טרם בוצעו הצווים אינה מעידה על הפרת ההחלטה, שכן איננו סבורים כי ניתנה למדינה שהות מספקת לבחינת מימוש התחייבותה. באשר לבקשת העותרת כי ייקצב למדינה מועד למימוש צו ההריסה - משלא נקצב מועד לכך במסגרת ההחלטה, אין מקום להידרש לכך כעת, במסגרת העתירה החדשה.

7. יצוין, כי במסגרת העתירה עתרו העותרים אף לצו על תנאי אשר יורה למשיבים לנמק "מדוע לא יבוטל הנוהל המקוים על ידם לעכב ולהשהות הליכי אכיפה במסגרת תיקי בב"ח אשר פתוחים ומתנהלים בגינם הליכים תכנוניים/מנהליים/משפטיים ואשר אין צו המונע את המשך הליכי האכיפה [...]". מתגובת המשיבים עולה כי המקרה הפרטני שלפנינו איננו מעלה את השאלות הכלליות שהעותרת מבקשת להעלות, ביחס למדיניות המשיבים במימוש צווי הריסה, במקרים בהם ננקטים הליכים לשם הסדרה של בינוי בלתי חוקי. אשר על כן, דין העתירה לעניין זה להימחק.

ניתן היום, כ"ה בכסלו התשע"ט (3.12.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט